

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamezne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenjskih ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 120.

V Ljubljani, v sredo 27. maja 1896.

Letnik XXIV.

Obsodba liberalizma.

(Dalje.)

Socijalni demokrati so v liberalni državi popolnoma opravičeni, in velika nedoslednost je, če se v dejanju prepoveduje izvrševati, kar se pusti kot pravo učiti. Učiti, da je človek žival, to hvalijo liberalci kot vrhunec omike in mastno plačujejo profesorje, ki tako učé, z državnimi denarji; če se pa socijalni demokrat obnaša kot žival, ga zapró! In vendar ga državni učenjaki učé, da je prav delat! Predno zapre država jednega socijalnega demokrata zaradi veleizdajstva, sramotjenja vere ali družega zločina, obsoditi in kaznovati bi morala vse one „učenjake“, kateri v imenu znanstvenega liberalizma učijo nevero; strogo bi morala prepovedati in kaznovati pisanje nemoralnih povestij, čemu kaznuje nemoralnost, kadar se izvršuje? Če pusti učiti liberalizem, da ni Boga, čemu zahteva pred sodiščem prisego in kaznuje one, ki krivo prisegajo? Če je dovoljeno, „slobodno“ misliti, zakaj ni dovoljeno, slobodno delati?

Liberalizem zahteva slobodo mišljenja in prepoveduje te misli izvrševati: to je njegova nedoslednost. Socijalna demokracija se je naučila od liberalcev slobodno misliti, a ona ta nauk dosledno izvaja in zahteva tudi slobodo za izvrševanje. V tem stoji visoko nad liberalizmom.

Liberalizem pravi: Cerkev, ki ima svoj nauk za jedino pravi, je napačna, ker stalne resnice ni, ampak za vsako misel se sme in more dokazati, da je prava; a pustimo vero, ker brez nje v sedanjih razmerah ne moremo izhajati; mi se po nji ne ravnamo, priprosto ljudstvo naj ji bo pokorno, dokler hoče.

Socijalna demokracija pravi: Kar je napačno, mora se zatreti in uničiti. Ako je napačna cerkev,

zatreti se mora z vsemi silami. Ta država, katere je tako nedosledna, mora se odpraviti in na njenih razvalinah sezidati nova država, v kateri ne bo cerkve in njene morale, ampak čista sloboda, čista enakost, čisto bratstvo vseh ljudi.

Oba nazora sta kriva in pogubna. Ako se upirajo liberalci socijalnim demokratom — no, dandanes se navadno dobro razumejo — je ta razpor samo zunanji, breznačelen, navadno le zaradi osebnega dobičkarstva. A kdor premisli naravno zvezo med obema, razume, da je socijalna demokracija res prava hčerka pogubnega liberalizma. Nasprotstvo je le v tem, da je hčerka dosledna in odkritosrčna, stari lisjak pa je hinavec. Kadar se jim zdi potrebno, napadati cerkev, blatiti in sramotiti škofo in duhovnike, takrat so pa jedini in skušajo drug drugega prekositi — v grehu.

Za vsak nauk socijalnih demokratov se lahko dokaže, da izvira iz liberalizma, če tudi mu je na videz nasproten. Natančneje bomo to dokazali ob drugi priliki, za sedaj nam je dosti, da smo v poljudni, vsakemu pametnemu človeku razumljivi, besedi pojasnili nekatere misli, katere natančno in temeljito obdeluje sveti oče v raznih okrožnicah večkrat.¹⁾

Kar sledi iz tega, je najostrejša obsodba liberalizma iz najodločilnejšega mesta. Navedimo samo besede, s katerimi sklepa sveti oče svojo razpravo o liberalizmu:

„Torej sledi iz navedenega, da ni nikakor dovoljeno zahtevati, zagovarjati, dajati slobodo mišljenja, pisanja,

¹⁾ Take okrožnice so: Zoper socijalistične družbe, O krščanskem modroslovju, O frimasonski družbi, O krščanski vredbi držav, O politični oblasti, O človeški prostosti, O najvažnejših dolžnostih krščanskih državljanov, O stanju delavcev, in še več drugih manjših.

učjenja in verskih zmešnjav, kakor bi bile to pravice, katere ima človek od narave. Ker ako bi bila res dala narava človeku te pravice, potem bi bilo prav, zaničevati povelje, in človeška nebrzdanost ne bi se mogla omejiti z nobeno postavo. — Kjer pa je vpeljana taka sloboda (liberalna država), morajo jo porabiti državljani za to, da slobodno delajo, kar je prav, in kakor sodi o njej cerkev, ravno tako naj sodijo tudi oni. Vsaka sloboda je namreč postavna, v kolikor nam daje večjo priložnost, da delamo prav, drugače nikdar.“²⁾

Obsojen je torej vsak liberalizem: verski, gospodarski, politični, znanstveni in leposlovni, zakaj naj dela človek karkoli, vedno je podložen večni postavi.

(Dalje sledi.)

²⁾ „Itaque ex dictis consequitur, nequaquam licere petere, defendere, largiri, cogitandi, scribendi, docendi, itaque promiscuum religionum libertatem, veluti jura totidem, quae homini natura dederit. — Ubi vero harum libertatum riget consuetudo, eas ad facultatem recte faciendi cives transferant, quodque sentit de illis Ecclesia, idem ipsi sentiant.“ Libertas. 20. jun. 1888. Ep. Enc. 277.

Znižanje zemljiškega davka.

(Govoril poslanec Povše v državnem zboru dne 18. maja t. l.)

(Dalje.)

Ne bom visoke zbornice nadlegoval z nadaljnimi dokazi. Le na dve prikazni, ki se pojavljata žalibog v silni meri, hočem opominjati in sicer v prvi vrsti na grozno naraščajoči zemljiški dolg. To je najjasnejši dokaz, da naše kmetijstvo ne more shajati, da propada ter da deluje pasivno, kar spričuje tudi obilne eksekutivne prodaje kmetijskih posestev.

Nič manj jasen dokaz o zelo slabem stanju kmetijstva je izseljevanje v daljno Ameriko. Izselje-

LISTEK.

Dve družini.

Povest. — Spisal Traven.

(Dalje.)

Vejanovka stoji nekaj časa mirno na mestu, kakor prikovana, tako jo je presenetil ta nenadejani poset. Ko se osvesti, začne premišljevat, kaj bi pomenile besede; sprehajalo jo je nekaj, kakor težka sumnja, ki se poloti človeka vselej, predno ga zadene nesreča. Zakaj naj pregleda vse blago? Kaj ni že Veján tega storil? Ne! Ona ga še nikoli ni videla, da bi kaj pregledaval, bodisi blago ali račune; nji pa je zapovedal, naj se ne vtika v njegove stvari. — Majarica gotovo ni prišla zastonj, in to celo ponoči... Sicer pa, — časa je dovolj in Vejana tudi ne bo domu pred deseto uro.

Marijca zapre štacuno, kajti ni pričakovala nobenega kupca več. Nato začne premetavati blago, meri, tehta, vsak meter sukna, vsak liter moke posebej; potem kavo, sladkor in sploh najmanjšo stvar, ki je prišla od Majarja... Pri kraju je! Zdaj hiti pogledat knjige, sede, računi, — a kaj je to? Račun, ne gre skupaj. Blaga, ki ga je pripeljal Majar včeraj, ni za petsto, temveč komaj za tristo goldinarjev. Mrzel pot jo oblije... Meri še jedenkrat, vse od kraja. Namesto celega metra je vzela vselej

samo petindevetdeset centimetrov; vsega je še zmirom najmanj za dvajset metrov premalo... Moko je merila tako pičlo, da bi jo vsak kupec ozmerjal, če bi mu tako židovsko prodajala... nič! Izguba je komaj za trideset goldinarjev manjša!

Marijci je šumelo po glavi, ko je pospravljala blago.

Kaj je storiti? Predvsem, kje je Veján? Ona se je morda kako zmotila, kakorkoli, ali pa vse stvari prav ne razume. Veján mora vse še jedenkrat pregledati.

Takoj se napravi in hiti ponj.

V „Besedi“ bo morda; tja je hodil časih. V „Besedi“ ga ni. Tedaj bo pri Kolencu...

Nejevoljen jo pogleda Vejan, ko stopi Marijca v gostilno. Vender naredi kolikor moči prijazen obraz in ji ponudi piti. A takoj postavi kozarec nazaj na mizo, ko zapazi blede obraz svoje žene. — Vstane in stopi k nji.

„Kaj pa ti je, Marijca? Ali se je kaj zgodilo doma?“

„Pojdi domu, Jože, pojdi hitro... Jaz se tako bojim... skrbi me...“

„Ali kaj pa je? Govori hitro, za Božjo voljo.“

„Morda se motim; ali vender, pojdi sam in poglej... Tu ti ne morem praviti vsega.“

Vejana je bilo malo sram, ko so se mu znanci rogali, da ga žena podi domu; ali vender vzame

hitro klobuk, plača in se odpravi, kajti polastil se ga je čuden nemir.

A doma!

Najprvo pregleduje stvari počasi in nekako nejevoljno, češ, ženi se sanja. Toda vedno hlastneje premetuje vso prodajalno; kri mu sili v obraz. Vse je res! Kdo bo poravnal izgubo? Kdo? Majer, ta slepar, ta razbojnik! Veján začne besneti, toda naposled se umiri in blede, uničen se zgrudi na stol; a Marijca plaka in vije roke...

Drugo jutro na vse zgodaj se odpravi Vejan k Majerju. Ljut in razkačen plane v prodajalno pred gospodarja.

„Kje imate pobotnico, Vi slepar? Kje jo imate?“

Majerju se takoj zazdi, kaj se je zgodilo, dasi niti sanjal ni, odkod je vse prišlo.

„Pobotnico?“ odgovori mirno in z zategnjenim glasom, kakor da je preslišal lepi priimek, ki mu ga je dal Veján. „Kaj Vam bo pobotnica? Vi ste jo podpisali — in zdaj je v mojih rokah... A povejte mi, Veján, kaj Vam je, da me tako gledate?“

„Kaj mi je! To vprašate Vi? Ali Vas ni sram? ... Osleparili ste me, in zdaj še tako govorite? Dajte mi sem blaga za dvesto goldinarjev, rečem Vam!“

„Prav rad, prav rad... Kako Vi hitro prodajate?“

vanje narašča v toliki meri, da so gg. poslanci iz Galicije stavili predlog, naj se izda zakon, ki bo zabranjeval izseljevanje. Toda zakon ne bo mnogo pomagal, treba ozdraviti bolezen v korenini, to je, treba je poskrbeti, da bo poljedelsko ljudstvo moglo shajati in se doma pošteno preživeti.

Tudi iz moje ožje domovine, osobito iz tako zvane Bele Krajine odhajajo možje zapustivši ljubljani dom in svojo rodbino, v daljni svet ne iz lehkomišelnosti, ampak sila, lakota, preobilni dolgovi jih podo iz drage domovine. Resnica je, da jih je mnogo, ki se trudijo v tujini, da si prištedijo denarja, ki ga pošiljajo domov, da se z njim preživé otroci in odplačujejo dolgovi. Ko so dolgovi nekoliko poplačani, vračajo se ubogi trpinici nazaj v domovino. Te prikazni pač glasno opominjajo cesarsko vladu pa tudi gg. zastopnike drugih stanov, da storé kaj v rešitev propadajočega kmetijstva.

Gospoda moja! Kapital donaša obresti, ali je toča, moča ali suša, ne tako poljedelstvo. Kmetovalec izroči zrno zemlji, skrbno in s trudom lepo obdelani, pa od koliko vplivov je odvisno, ali bo iz tega zrna kaj pridelka?

Glasoval sem za davčno reformo, ki bo vsaj malim kmetovalcem v korist, ker se jim za 15% zniža zemljiški davek. Večji posestniki pa bodo dobili personalni davek, ki jim bo zopet vzel, kar jim bo zmanjšano po davčni reformi. Kmetovalec pa je tudi tisti, ki ne more niti pedi zemlje skriti. Vsak košček zemlje je zabelježen v katastru in zanj vedo uradi in zahtevajo davkov od njega. Trgovec, obrtnik, da celó hišni gospodar more kaj prikriti, kmetovalec pa ne. Prav zaradi tega pa, ker je zemljiški davek navadno podlaga za vse raznovrstne naklade, deželne, okrožne, občinske, šolske, cestne itd. in ker se osobito v občinah, v katerih ni tovarn in drugih obrtnij, navadno pokrivajo vsi občinski stroški iz priklada na zemljiški davek, pač zasluži naše poljedelstvo, da se razbremení vsaj za primeren znesek.

Državi pa prihaja iz zemljišč še drug, in sicer velik prihodek, iz pristojbin za prepis, ki zuaša na leto par milijonov, ker se žalibog vrše eksekutivne pa tudi prostovoljne prodaje v silno veliki množini.

Preidem na financijsni del celega zakona. — Davčni odsek je v svoji večini priznal, da se morajo v prvi vrsti razbremeniti one dežele, katerim se je pred 15 leti neprimerno visoko pomnožil zemljiški davek. Med te dežele spadajo sploh vinorodne pokrajine, katere so se previsoko ocenile. Za razbremenjenje treba bo nad milijon, da se vsaj zljajša najkrivičnejše breme. Kako pa naj se s pol milijonom potem odpomore vsem drugim deželam, katere sploh, kakor jasno dokazano, nimajo več toliko čistih dohodkov iz zemljišč, da bi še nadaljno plačevanje dosedajnega davčnega bremena bilo opravičeno. Prav iz tega razloga smo zastopniki kmetijskih stanov opravičeni zahtevati od finančnega ministra, da se uda naši zahtevi in privoli pol tretji milijon gold.

To zahtevamo z vso opravičenostjo pa tudi z vso odločnostjo. To ni naša samovolja ali trdogla-

vost, ampak prav ker smo oziraje se na dejanske odnose zahtevali le to skromno svoto, moramo pri njej tudi ostati. Stavljeni bili so predlogi, jako zapeljivi, da se zemljiški davek zniža za 10 milijonov, pa vendar nismo sledili takim neizvršljivim predlogom, saj je g. fin. minister grozil, ako se sprejme naš predlog manjšine, da ne bo zakona predložil v Najvišje potrjenje! Ne strašimo se tega, ker smo prepričani o pravičnosti naših tirjatev, in zakon mora konečno vendar le stopiti v veljavo, ker sicer ni finančna uprava opravičena sploh pobirati zemljiški davek.

Omenjal sem v pričetku govora, da na ta zakon željno čakajo kmetovalci, in to tudi velja za mojo ožjo domovino. Pri poslednji uravnavi zemljiškega katastra se je naši deželi deloma odvzela kričeča krivica, katero je morala nositi Kranjska skoro pol stoletja, kajti ocenjen je bil čisti prihodek tako visoko, da je bil skoro trikrat večji, ko v obmejnih kronovinah! Ne bom spuščal se v nadržbnosti, le toliko rečem, da breme je bilo tako visoko in krivično, da so Kranjski stanovi že l. 1840 po svojem poslancu grofu Ant. Auerspergu vložili peticijo na vladarja in prosili ga odpomoči. V tej od omenjenega grofa, ki pač ni bil na sumu pretiranega agrarca, z izredno temeljitostjo sestavljeni spomenici so dokazali krivično obremenjenje, ker se je Kranjski naložilo 150.000 gld. več davka, ki je bil sosedni Koroški odvzet!

Ako se je stara krivica deloma poravnala, storiti se je moralo to na podlagi ocenitve na dejanskih podlagah, a ne na fikciji davčnih uradnikov, ki naše dežele niso poznali. (Dalje sledi.)

Železnica iz Zagreba v Splet in dolenska proga.

Iz Zagreba, 20. maja.

Celih trideset let se je razpravljalo vprašanje, kako bi se zjediniła Dalmacija s Hrvatsko po železnici. Zagrebška trgovska in obrtna komora ter veliko število odličnih mož, mej njimi posebno Anton Jakić in dr. Klaić, se je trudilo, da se to podjetje čim preje izvede. Prvotna osnova je bila, da se izvede proga od Knina po dolini reke Une na Sisek. Ko je pa kasneje dualizem to osnovo pokopal radi Reke, katero so hoteli Mažari najpoprej urediti kot veliko trgovinsko lukó, morala je Dalmacija in ž njo tudi pomorsko mesto Splet čakati boljših časov. Bilo je tudi mnogo njih, ki so hoteli Splet zvezati po železnici skoz Bosno, ali ker je bila takrat ta pokrajina še turška, ni se dala izvesti tudi ta osnova. Več nade je bilo za to osnovo, ko je prišla Bosna pod upravo Avstro-Ogerske. Vender pa se je moralo čakati še dolgo, dokler je bila Bosna zvezana z avstro-ogerskimi deželami po glavni progí Brod-Serajevo. In ko je bila dodelana tudi proga Serajevo-Mostar-Metković, lotila se je bosenska vlada tudi druge osnove, da zveže namreč Sarajevo s Travnikom ter od tukaj do Bugojna in do Jajca sezida železnico, od koder bi se imela nadaljevati jedna proga do dalmatinske meje, druga pa do Banjaloke.

Za progo od Bugojna do Aržana na dalmatinske meji je minister Kallay že predložil osnovo obema vladama avstrijske in ogerske ter pride ta postava v kratkem v obeh saborih v pretres. Avstrijska vlada pa bode že v jeseni predložila drž. zboru osnovo za progo Aržano-Splet. Tako bode po tej progí zedinjena Dalmacija s Hrvatsko ter izpolnjena davna želja vseh hrvatskih rodoljubov s te in druge strani Velebita.

V gospodarskem oziru je za Dalmacijo to velik dobiček, kajti Splet postane v kratkem jedna najznamenitejših preluk na Jadranskem morju. Cesar so se Mažari poprej bali, moglo bi se zdaj zgoditi, da bode namreč Splet potegnil velik del trgovine iz Bosne pa tudi pomorske nase ne škodo Reki, ali bržkone tudi Trstu. Vender se niso mogli upreti tej osnovi radi same Bosne že iz strateških razlogov. Za Hrvate pa je važna ta zveza tudi v narodnem pogledu, ker se bode na ta način približala jedna kraljevina drugej tako, da se bode moglo v jednom dnevu iz glavnega mesta Hrvatske v glavno preluko Dalmacije. Občenje bode se tedaj v velikej meri povečalo, pa tudi mejsebojno poznavanje. Od Dalmacije se nadjajo Hrvati splošnega preporeda in s tem združenjem je storjen korak bliže pravemu združenju cele Hrvatske. Seveda se bodo Mažari temu še nekaj časa upirali, ali položaj naše monarhije na iztoku je že zdaj tak, da se more sklepati na neko spremembo v naših odnošajih. Morda ni daleč čas, ko bode država potrebovala pomoči od hrvatskega naroda, kateri jej bode mogel biti najvažnejši faktor, če ga čim preje zjedini. Do zdaj so bili avstrijski državniki v tem vprašanju le preveč kratkovidni, morda se vsled novega položaja na Balkanu opametijo ter slednjič popravijo krivice, ki se gode hrvatskemu narodu že skoz toliko vekov.

Za Slovence je zveza Hrvatske z Dalmacijo po omenjenej železnici v toliko važna, da se morda pospeši zidanje dolenske železnice do meje hrvatske in od tukaj do Karlovca. O nadaljevanju železnic od Karlovca na Bihač, kakor je bila prvotna osnova, ni zdaj skoraj misliti, posebno še, če se izvede proga od Karlovca na Sisek ter bi tako po istej progí bila zvezana Ljubljana s Spletom, kakor Zagreb. Če se zveže s časoma tudi Senj čez Otočac in Bihač z Banjaluko, kar bi bilo neobhodno potrebno za južni del Hrvatske, ki bi drugače ostal izoliran od vseh dežel, verjetno je, da se zveže Karlovac-Bihač. Po prvotnej osnovi bi bila najkrajša črta iz Ljubljane v Splet skozi Karlovec in Bihač ter po dolini Une na Knin, ali ker je ta proga po Unskej dolini, kakor je zgoraj omenjeno, zdaj izgubila prvotno vrednost, ni mogoče misliti, da bi se izvela i osnova iz Karlovca v Bihač, razun če se zveže Senj z Banjaluko.

Za slovenske dežele je tedaj potrebno, da se čim preje dovrši železnica od Straže do hrvatske meje, a nada je, da se sezida kmalu tudi od tukaj do Karlovca, ker je to kratka proga in ker zidanje ne bi bilo težavno. Proga iz Siska v Karlovec pa je skoraj zagotovljena, ker Mažari radi velikega prometa na Reko tako potrebujejo te zveze.

jate, Veján! No, to me zelo veseli, čeravno nisem mislil, da bo Vaša kupčija tako uspela... Včeraj za petsto — in zdaj zopet za dvesto, kakor zahtevate...“

„Kaj? Za kakšnih petsto včeraj? Kaj se Vam blede? Vi ste mi dali blaga za tristo, razumete? ... Pa tepec jaz, da Vam to pravim, ko Vi sami vse bolje veste, kakor jaz.“

Majer se obrne k Rajniku.

„Vi, prinesite pobotnico! ... Tu poglejte Veján, prosim! Ali ste to Vi podpisali?“

Vejanu je vzkipela kri, a takoj ga je zopet spreletel mraz. Jezik mu je kakor otrpnil; hotel je nekaj reči, pa sam ni vedel kaj.

Obrne se in tiho odide.

(Dalje sledi.)

Južna Afrika.

Spisal P. Emanuel Drevenšek.

(Dalje.)

V.

V sredi 16. stoletja je portugalska oblast bila v Afriki največja, bila je blizu reke Inhambane važna posadka, ki je posredovala mej sosednimi kaferskimi rodovi. Tja pride nekega dne po kupčijskih opravkih mladi sin kralja inhambanskega. — Mladi sin se je kmalu navadil portugalskega jezika in kmalu je sklenil podati se v Mozambimque,

glavno mesto portugalskih naselbin, da bi se tam popolnoma izobrazil.

Poveljnik vsprejel je princa jako prijazno, mu dal izvrstnih učiteljev, in ko je bil krščen, je njemu na čast pripravil velik obed in druge slavnosti. — Kralj, kateremu je pripovedovanje vrnivšega se princa vzbudilo veliko zvedavost, prosil je sedaj krščanskih učiteljev. Namestni kralj indijski poslal mu je učnega jezuita Gongalo Silveira, ki je bil iz stare, znane plemenitaške rodovine. Silveira peljal se je z dvema spremljevalcema na tistih lahkih, le iz tankih desk in kokosovih nitij narejenih čolnih do Sofale in od tod do Inhambane, ki je prav pristanišče kraljestva z istim imenom. Obrežje, ki je sicer pusto in neprijazno, je tu kaj lepo zaradi pomarančnih gozdičev. Poleg tega je obilo dobre pitne vode in živeža. Le vročina je tako silna, da umori mnogo Evropejcev.

Tonge* je glavno mesto tega kraljestva in leži v globoki dolini, ki je krog in krog obdana z gorami in vetrovom popolnoma nepristopna. Zato je pa tu izjemoma tri ali štiri mesece, ko je solnce najbolj močno, neprenehoma taka vročina, da se zdi, kakor bi bilo vse razbeljeno. Le domačini, privajeni temu podnebjju, zamorejo opravljati svoja vsakdanja opravila, Evropejcem pa upadejo roke in

* Tonge je kaferska beseda in pomeni utrujenost, zasplost.

noge ter duh popolnoma ohlapi. Večino Evropejcev pobere mrzlica ali pa druge bolezni. V primorskih pokrajinah pade toliko dežja, da zadostuje ljudem in živalim, a v notranjih je včasih taka suša, da setev tudi pognati ne more. Zemlja ni nerodovitna in pri ugodnih vremenskih razmerah je kaj dobra letina. Govedo je redko, a drobnica pogostnejša in kuretine ne primanjkuje. Navadna hrana domačinov pa je bila še pred kakimi 25 leti le slonovo meso. Slonov drve se velike čede po gozdih in travnikih, koder napravljajo mnogo škode, ker pomendrajó vso žetev. Lovci, ki so lovili slone, bili so zase, dejal bi nek stan in znak, po katerem so se lahko spoznali, užgali so jim že v mladosti v kožo. Za tak lov zbralo se je navadno do 150 ljudij, izmeij katerih je imel vsak svoj poseben opravek. Nekateri so namreč iskali črede slonov po poljih, drugi pa so se poskrili s sekirami oboroženi ob stezah, ki vodijo v gozde. Prvi so potem podili slone tako, da so bežali v gozde, oni drugi pa so slonom, ki so se le posamič rinili po ozkih stezah, metali pod zadnje noge ostre sekire, da so jim presekali kite in so sloni na tak način prej ali slej popadali na tla. Lovci so jih potem razsekali, razdelili meso in zobe in le rilec, ki je baje silno okusen, pripadel je kralju. Toda ti stari, dobri časi so minuli, ker debelokožci so jo potegnili v druge kraje in tudi sicer se njih število vedno bolj krči. (Dalje sledi.)

Nadejamo se zatorej, da pride tudi kmalu osnova dolenjske železnice pred državni zbor, da se to tridesetletno vprašanje konečno reši na korist naše zapuščene Dolenjske.

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. maja.

Volilna predloga v gosposki zbornici.

Jutri ob 12. uri se prične v gosposki zbornici razprava o vladni predlogi o volilni preosnovi in sicer v drugem branju. V to svrhu je izdelal poročevalec komisije za volilno preosnovo, sekcijski načelnik Inama - Sternegg obširno poročilo. Poročevalec naglašja, da je to delo najboljšje, kar je bilo v sedanjih razmerah mogoče. Nadalje se glasi, da je komisija vsprejela vse določbe, katere je vsprejela poslanska zbornica. Najzanimiveje je pri tem to, da je komisija odobrila § 9. b glede volilne pravice poslov in § 41. glede tajne volitve v kmetski in splošni volilni skupini. Kakor razvidno iz tega poročila, priporoča komisija vsprejem nespremenjene predloge, in se je torej nadejati, da bode morda že v prvi seji definitivno rešeno vprašanje o volilni preosnovi.

Pogodba z Ogersko. Razni listi poročajo v zadnjem času, da je v pogajanju gledé obnovitve pogodbe z Ogersko nastopil nekaj odmor in da ni misliti letos na rešitev tega vprašanja. To vest odločno dementuje ogerski korespondenčni urad ter dostavlja, da se vrši posvetovanje nepretrgano dalje, tako pismeno kakor ustno, in toraj ni izključeno, da se jeden del tega vprašanja, posebno pa valutno in bančno vprašanje predloži zbornicama še v tekočem zasedanju. Poslednje ne bode povsem zanesljivo, kajti zbornica ne bode rešila v tem zasedanju niti že v odsekih rešenih predlog; poleg tega pa vlada pri posvetovanju samem zaspalost, ki gotovo ne bode v tako kratkem času povspešila konečne rešitve. Najbolj gotovo pa je, da se cela stvar vedoma zavlačuje tako dolgo, dokler ne prične svoje delovanje novi državni zbor. Poslednje bi bilo iz mnogih tehničnih ozirov najbolj pametno.

Srbsko ustavno vprašanje je že zaspalo, predno je prišlo na dnevni red. Vzrok temu so vladoželjni radikalc. Vsa pogajanja mej strankarskimi vodji, katera bi se imela dognati že minuli petek, so se izjalovila vsled brezozirnih in pretiranih zahtev vodij radikalne stranke. Prvak mej njimi, Pazić, je zahteval od kralja, naj v prvi seji podpiše izjavo, v kateri se določa, da se mora takoj, ko bi odsek rešil razpravo o ustavnem vprašanju, pozvati na krmilo neutralno ali radikalno ministerstvo, ki bi vodilo prihodnje volitve. Kralj je še pravočasno uvidel veliko vladohlepnost radikalnih kolovodij ter se odločno izrekel zoper to zahtevo. Vsled tega je vodja Pazić v imenu svoje stranke izjavil, da vztraja pri prvotni zahtevi in se ne mara udeleževati nadaljnjih pogajanj. Prav dobro mu je odgovoril na to kralj, ko je rekel, da je radikalcem več za vladanje, nego za pravično preosnovo državne ustave. Na ta način je za sedaj pokopano pereče ustavno vprašanje in morda ne bode kmalu dospelo zopet na površje.

Kronanje ruskega cara. Ob zelo ugodnem vremenu se je vršila včeraj v Moskvi za ves ruski narod velepomembna slavnost kronanja ruskega vladarja. O raznih pripravah, ki so se vršile že celi mesec in še preje, smo že nekoliko poročali; danes objavljamo le brzojavno poročilo o slavnosti včerajšnjega dne. V krasno ozaljšani cerkvi so se že pred prihodom vladarske rodbine vršile obredne slovesnosti ter molitve za blagor veličanstev. Po opravljenih molitvah se je podala duhovščina v ornatu proti izhodu cerkve ter kmalu nato vsprejela carico-vdovo Marijo Feodorovno s krono na glavi in zavito v škrlatni plašč. Moskovski metropolit ji je podal križ in jo poškrpil z blagoslovljeno vodo ter jo odvedel k sedežu cara Alekseja Mihajloviča. Ostali dostojanstveniki so zasedli odločene prostore. Komaj se je dovršila ta slovesnost, že je naznanjal trobentni glas, da se bliža cerkvi car s svojo soprogo. Mej slovesnim zvonjenjem se je podala duhovščina vnovič k glavnim vratom. Vsprejem je bil v glavnem podoben prvemu, le da je metropolit ogovoril vladarsko dvojico na primeren način. Mej petjem Davidovih psalmov se je pomikal sprevod k velikemu oltarju, car in carinja sta se vsedla na prirejeni prestol in duhovščina je priredila kronske insignije na odločenem prostoru. — Sedaj se je pričela še le prava slovesnost kronanja. Na poziv metropolitov je prebral car na glas pravoslavno veroizpoved, na kar je dostavil metropolit besede: „Blagoslov sv. Duha

bodi s teboj!“ Nato se je prebral dotični evangelij in metropolit petrograjski je oblekel carja v rudeč plašč. Sedaj vzame car na posebni blazinici ponujeno mu krono ter jo dene na glavo. Ob jednem vsprejme tudi žezlo in državno jabolko. Takoj nato poklekne pred njim carinja, car vzame raz glavo svojo krono, se dotakne z njo carinje glave, in jo položi zopet na glavo. Kakor carja tako je tudi carinjo metropolit oblekel v rudeč plašč in ji del na vrat veržico reda sv. Andreja. Nato sta zasedla oba določene prostore. Čez nekoliko časa vzame car v roke žezlo in državno jabolko, protodijakon prebere cel cesarski naslov ter opravi molitve za njegovo dolgo življenje, na kar je mej streljanjem iz topov zaorila pesem „Na mnogaja leta“. Potem se je pričelo pozdravljanje carja. Prva mu je čestitala carinja in nato drugi dostojanstveniki; carjeve insignije so se mej tem časom nosile v posebni procesiji. Nato je opravil car kleče odločeno molitev in tudi vsi navzoči so kleče molili za svojega carja. Potem je sledilo mej daljšimi obredi maziljenje in obhajilo. Po dokončani slovesnosti sta se podala car in carinja iz cerkve, obiskala v sprevodu ostala svetišča ter se mej slovesnim zvonjenjem podala v kremeljsko palačo. S tem se je zaključila velepomembna slovesnost. — Povodem kronanja je odlikoval car veliko število vojaških in civilnih dostojanstvenikov z redovi in priznanji ter določil ogromne vsakoletne svote za vojaške osebe in zavode.

Bivši francoski ministerski predsednik Bourgeois je minulo soboto prvokrat javno nastopil, odkar ga je vrgla s prestola senatska večina. Pri banketu, katerega je priredila radikalna stranka v Melunu, je skušal prepričati poslušalce, da je bil on najboljši ministerski predsednik. Povdarjal je, da se mora navduševati vsak francoski demokrat za progresivni dohodninski davek ter preosnovo državne ustave. — Ravno to načelo je pa Franciji največ škodilo in torej se ni čuditi, da ni bil Bourgeois priljubljen razun pri radikalcih, pri nobeni stranki. Z vso silo je udrihal konečno po senatu, in prav nič bi ne bilo čudno, ako bi bil v svoji togoti zahteval, naj se odpravi njegov največji sovražnik. Iz vsega njegovega govora je razvidno, da mu je zelo žal po zgubljeni ministerski časti ter bi rad pregovoril svoje pristaše, da bi ga zopet kmalu povzdignili na ministerski stol. Upati pa je, da se mu ta želja ne izpolni, kajti razun neznanega števila zagrizenih radikalcev se vesele vse stranke njegovega propada.

Vojska v Afriki je vsaj navidezno popolnoma končana in sicer „častno“ za italijansko armado. General Baldissera je odposlal razun 4 bataljonov, ki so prideleni stalni kolonijski armadi, vse vojake v domovino, neguš Menelik je „brezplačno“ izročil vse italijanske vjetnike, in kmalu bode tudi ljudstvo samo pozabilo na sramotne poraze, katere je doživela Italija na abesinskih tleh. O vsem drugem vedo torej poročati italijanski vladni listi, le o „vspehih“ še vedno trdovratno molče, kakor tudi o pogojih pod katerimi se je končalo brezplodno vojevanje. Vlada popolno molči, da Italijani niso samo nič pridobili s svojim nepremišljenim korakom, marveč so morali brez vsake koristi žrtvovati veliko število vojakov in ogromno svoto denarja. Dovoljeni kredit se je popolno posušil za „brezplačno“ izročitev vjetnikov, nabavo in dovoz potrebnega orožja, in prebivalstvo bo zaman pričakovalo sadov od obilega semena iz žuljavih rok.

Cerkveni letopis.

Sijon.

Ko je naš Zveličar z najvišjega vrha oljske gore šel v nebo k svojemu Očetu, so se njegovi učenci povrnili v Jeruzalem, da bi tam skupno čakali prihod sv. Duha. In ko so prišli v mesto, so šli gori v obednico ali, kakor grški izvirnik (ἀφαιρῶν) pravi, v gorenjo sobo. Tu so neprenehoma molili z Marijo Devico in drugimi pobožnimi ženami ter takó dostojno pripravljali se za darove sv. Duha, ki bi je vsposobil za blagovestnike Kristusovega evangelija v Judeji in Samariji tje do konca sveta.

„Gorenja soba“, arabski in hebrejski álija imenovana, je še dandanes neka bolj odlična soba za vsprejem gostov, za razgovore, obede, zasebno molitev ter se nahaja pri vseh odličnih hišah na vzhodu. Kamenéne stopnice vodijo od zunaj v prvo nadstropje v to „gorenjo“ prostorno sobo, ki je zgoraj obokana in s kupolo pokrita ali pa z ravno streho. Iz sobe prideš naravnost na prizidano teraso, kjer se odpira razgled na okolico. V pritličju kroži okoli

sten nizki divan za sedeti, nad njim pa so mrežasta okna na ulico.

Takošna je bila najbrž ona obednica, v kateri so se bili zbrali apostoli po vnebohodu Gospodovem. Evangelij (Luk. XXII., 12) pravi, da je bila velika in pregrniena t. j. ne ravno s preprogami temveč z blazinami za obede (triclinium). Kdo je bil gospodar tej obednici, ne vé se. Nekateri menijo, da je bila Nikodemova ali Jožefa Arimatejskega, drugi (n. pr. romar Teodozij l. 530) pa trdijo, kar je tudi bolj verojetno, da je bila last matere Ivana Marka.

Najbrž so imeli apostoli in prvi kristjani samo eno shajališče, ki je bilo ob enem molilnica. Ko je bil Herod Agripa sv. Jakoba starejšega ob glavo dejal in je sv. Peter čudežno od angelja iz ječe bil oproščen, pride — kakor piše Dejanje apostolov XII., 12 — k hiši Marije, Ivanove matere z imenom Marko, kjer je bilo mnogo zbranih in molečih. Dandanes je „hiša Markova“ precej daleč od obadnice sijonske in je v lasti sirskih Jakobitov. Vsekako je bila ta sobana precej velika, ker je sv. Peter v njej pri volitvi apostola Matije nagovoril nič manj ko sto in dvajset oseb. (Ap. Dj. I., 15.).

Verojetno je tudi, da so k tej sobani spadala še druga manjša bivališča in sobe, kakor nam izrecno poroča Dejanje ap. I., 13 (v grškem izvirniku). Ko je poteklo petdeset dni po vstajenju Gospodovem, so bili skupaj vsi učenci na istem mestu. In naenkrat nastane od neba sem piš kakor prihajajočega silnega vetra in napolni celo hišo, kjer so sedeli (Dj. ap. II., 2).

Od časa Kristusovega sem pa do današnjega dne je razdeljena ta hiša v dve nadstropji. V pritličnem prostoru je Zveličar svojim učencem noge umival, v gorenjem pa je ustanovil Najsvetejši Zakrament, naznanil izdajstvo Judeža Iškarijota in sv. Petra tajitev; tu je kot veliki duhovnik n. z. imel one vzvišene govore, v katerih je podučeval, tolažil svoje učence in od njih slovo jemal (Jan. XIII—XVII.).

V gorenji sobani se je zbranim učencem prikazal od mrtvih vstali Gospod (Jan. XX., 19. 26), tu je binkoštni dan prišel nanje sv. Duh v podobi gorečih jezikov, tu se je vršila volitev novega apostola Matije.

Kakor poroča sv. Epifanij, rodem jud iz Palestine, živeč v IV. stoletju, so Rimljani, ko je cesar Tit razdejal mesto Jeruzalem, prizanesli temu svetišču, kar pa ne verjamo tako lahko. In če je bilo tudi razdejano, so gotovo prvi kristjani kmalu obnovili njegov spomin sezidavši svetišče iz podrtin. Ta cerkveni ožak, opisujoč goro sijonsko, nas zagotavlja, da je videti na nji „cerkev skromnih razmer, na istem mestu, kjer so učenci, povrnivši se iz oljske gore po vnebohodu Gospodovem, šli gori v gorenjo sobo“. To svetišče je obiskala sv. Pavla, učenka sv. Hijeronima, okoli l. 404, „kjer je na 120 vernikov prišel sv. Duh“. In sv. Ciril, slavni in učeni škof jeruzalemski, piše okoli leta 350 v svoji XVI. katehezi: „Mi poznamo sv. Duha, ki je govoril po prerokih in ki je prišel na apostole v podobi ognjenih jezikov, ravno tu v Jeruzalemu v gorenji cerkvi Apostolov“.

Te besede nam razjasnuje zgodovinar Nicefor Kalikst (H. E. VIII., 30), ki pripomni, da je carica sv. Helena na mestu starega skromnega svetišča bila sezidala veliko zgradbo. Najbrž se je to novo svetišče nazivalo „cerkev sv. Apostolov“ in je bilo razdeljeno na doleno in gorenjo cerkev. Znani duhovnik Lucijan, ki nam je opisal leta 415 prenesanje relikvij sv. Stefana, Gamalijela in Nikodema, imenuje sijonsko svetišče „prvo cerkev“, Teodozij potopisec pa „mater cerkv“.

Križarji so razrušeno svetišče zopet sezidali, obdržavši prvotno razdelitev v dvonadstropno cerkev, in so prizidali še samostan za Avguštinca. Ko je padlo na vzhodu križarjev kraljestvo, so se svetišča polastili Mohamedanci. Sicer so četje Frančiškani dobili podrtine zopet v dar od kralja neapolitanskega (l. 1342), obnovili cerkev in samostan, ali l. 1551 so Turki kruto izgnali Frančiškane in svetišče spremenili — v turško mošejo! Groza me je omeniti, da je v nekdanji spodnji cerkvi, kjer je Kristus umival učencem noge, harem (!) turških dervišev tu bivajočih. Se dandanes nosi frančiškanski gvardijan naslov „gvardijan sijonski“. Še v začetku tega stoletja je bilo kristjanom dovoljeno veliki četrtak slovesno umivati noge, in celó, tu sv. mašo služiti, a dandanes je to strogo zabranjeno. Koliko časa bodeš, o Bog, pustil na tem svetem mestu gnus in

razdejanje nevernikov? Gospod vojskih trum, koliko časa se ne bodeš usmilil Jeruzalema, na katerega se središ? Glej, to leto je vže sedemdeseto! (Zah. I., 12.) (Konec sledi.)

Trgovska in obrtniška zbornica.

(Dalje.)

VII. Zbornični svetnik Ivan Baumgartner poroča, da je c. kr. deželna vlada z dopisom z dne 22. marca 1896, št. 4091, poslala v poročilo prošnjo kočevskih mesarjev za premembo maksimalne tarife za meso, kakoršna se je določila za mestno občino kočevsko z deželno-vladnim odlokom z dne 21. okt. 1886, št. 10553, in vlogo občinskega zastopa kočevskega v zmislu § 51 obrtnega reda. Prositelji prosijo, da naj bi se tarifa tako premenila, da bi se določila za sprednje goveje meso na 46 kr. in za zadnje na 52 kr. od kg. V utemeljitev navajajo, da je bila ob določitvi zadnje maksimalne mesne tarife cena živini manjša nego je zdaj. Kupne cene so vsled otvoritve železnice, ki je olajšala izvoz goveje živine, skoraj za $\frac{1}{3}$ poskočile. Najemščina za prodajalne prostore in pridobitni in užitinski davek so se povišali. K temu pride še strošek za klavnico, za katere uporabo se mora za eno veliko živino plačati taksa 1 gld. 30 kr., za eno malo živino 50 kr. in pa stroški za led, kateri se potrebuje v poletnem času.

Domači živinorejci redé živino za izvoz in prositelji so navadno navezani na živino iz dežel ogerske krone, vsled česar so tudi veliki upravni troški. Za htevam, stavljenim na nje, bi mogli prositelji ustreči le tedaj, če bi boljše živino kupovali. To pa morejo le tedaj storiti, če se tarifa mesu poviša. Z ozirom na nižje cene goveji živini je zastop mestne občine kočevske sklenil: Maksimalna tarifa za goveje meso, ki je doslej znašala za jeden kilogram sprednjega mesa 40 kr. in za jeden kilogram zadnjega mesa 46 kr., se naj poviša za sprednje meso na 42 kr. in zadnje na 48 kr. od kilograma. Cene bodo zadoščale, ker kočevski mesarji le majhno govejo živino koljejo. Razmere v mestu kočevskem so se z otvoritvijo železnice premenile, govejega mesa se brezdvomno več povžije in se ne more dvomiti, da prebivalstvo zahteva dobro goveje meso. Ker so cene živini od leta 1886, ko se je zadnjič določila maksimalna tarifa mesu, poskočile in so se tudi upravni troški zvišali, je odsek mnjenja, da je prošnja za zvišanje tarife opravičena.

Občinski zastop se je izrekel za povišanje dosežanje tarife za 2 kr., mesarji pa žele, da bi se tarifa povišala za 6 kr. Odsek je mnjenja, da bi bil primeren razloček 4 kr. mej prvo in drugo kakovostjo govejega mesa in da naj bi se maksimalna tarifa 40 kr. na 44 kr. oziroma od 46 na 48 kr. povišala. Z ozirom na razmere, kakoršne so v Kočevji in katere je zbornica v svojem poročilu predloženem c. kr. dež. vladi z dnem 8. julija 1893, št. 542, natančneje pojasnila, zmatra odsek to povišanje za zadostno in predlaga: Čestita zbornica naj se v svojem poročilu na c. kr. deželno vlado izreče, da je maksimalna tarifa za prodajo govejega mesa na drobno za okoliš mestne občine kočevske do preklica določiti za sprednje meso na 44 kr. in za zadnje na 48 kr. od kilograma. Predlog se vsprejme.

(Dalje sledi.)

Ljubljanska mestna uprava.

V številki 118. „Slov. Nar.“ z dne 23. t. m. priobčil je g. J. Hribar nekaj odgovor na naš članek „mestna uprava ljubljanska“. Vidi se, da je mož nervozen, in da nima tiste objektivnosti, kakor bi jo moral imeti v svojem novem dostojanstvu.

Bodi nam dovoljeno na kratko mu odgovoriti.

1. Kar mi in z nami g. dr. Gregorič zahteva, je strogi red v javnem poslovanju. To tudi pripozna sam g. J. Hribar, da mu je dr. Gregorič to zatrjeval, kakor tudi, da je v tem slučaju pripravljen z veseljem sodelovati pri občinski upravi. Kako si pa predstavlja g. J. Hribar to sodelovanje, dokazuje faktum, da g. dr. Gregorič v noben odsek volili niso. Kočljivo vprašanje bi ne smel stavljal v javni seji, kaj preostane drugemu, ko — tajna seja. Tako naiven pa vendar ni g. J. Hribar, da bi pričakoval od opozicije, naj svoje delovanje omeji na — tajne seje.

2. Neresnico poroča g. Hribar tudi glede denarja izžrebanih dobitkov, kajti on sam ve, da se je v občinskem svetu opetovano zahtevalo, dotični denar izžrebanih, a ne vzdignjenih srečk se mora s pupilarno varnostjo naložiti, in občina ima edino

le pravico porabiti letne obresti tega denarja. Še le pozneje se je naložil ta denar v mestno hranilnico. To je faktum, in v bodoče svetujemo g. J. Hribarju, naj ne izpušča besedi, ki so bistvene za pojem cellega stavka.

3. Narodna stranka dr-u Gregoriču ni naklonila mandata, nego volilci ljubljanski, kajti če bi šlo po volji „narodne stranke“, bi dr-a Gregoriča nikdar ne bilo v obč. svetu. Saj je vendar znana strastna agitacija najbolj zagrizenih agitatorjev „narodne stranke“ pri lanskih obč. volitvah, da bi g. dr. Gregorič ne prišel v obč. svet. V interesu prebivalstva se jim ta čin ni posrečil.

4. Glede nujnega predloga g. dr. V. Krisperja, katerega, kakor smo izrecno povdarjali, ne prištevamo naši stranki, smo na tem stališču, da hvalimo vse, kar je hvale vredno. Ta predlog je bil popolnoma sedanjim razmeram primeren in če sodi g. J. Hribar, da ni nujen, mu lahko zagotovimo, da hišni posestniki in volilci drugače mislijo.

5. Če g. J. Hribar ne pazi, kaj se govori v obč. svetu, za to ne moremo mi. Istina je, da imamo od poprej 275.000 premičnega dolga in novi dolg 200.000, znaša skupaj 475.000. Za kaj se bo pa uporabil ta novi dolg, še ni povedano in sklenjeno, toraj o porabi novih 200.000 še danes govoriti ne moremo. Morebiti da jih bo treba za popolnoma druge namene, kakor jih je navedel g. J. Hribar. Zakaj pa ne navede g. J. Hribar razlogov, vsled katerih se ni to že pred leti dovoljeno posojilo realizovalo. Zakaj so čakali merodajni gospodje toliko let, mej tem ko je občina potrebovala denarja, ko riba vođe. Glede denarja pri loterijskem posojilu je to dolg, ker se amortizira in obrestuje, toraj v resnici dolg, katerega je treba plačati nazaj. Ali je morebiti g. dr. Gregorič trdil, da ta dolg ni bil potreben? Na kar on opozarja, je vedno rastoči dolg občine, za katerega mora občina plačevati amortizacijo in obresti. Naj bi se vendar enkrat že gledalo na to, gospodarstvu pomagati z štedenjem ne pa z vednim nakopičevanjem dolgov. To je važno za vsako javno upravo.

6. Na kar se pa najbolj jezi g. J. Hribar, je onih nepostavno najetih 30.000 gld. za katere že plačuje občina leto za letom obresti v Trst tujemu zavodu. Glede tega je samo to hotel povdarjati dr. Gregorič in za slučaj navedel faktum, da je občina najela v Trstu dne 27. dec. 1892 pri kreditnem zavodu 56.072 gld. 92 kr. proti 5% obrestovanju, katero svoto je mestna hranilnica prevzela nase z valuto 15. jan. 1893. Ali ni s tem rečeno, da je mestna hranilnica prevzela dolg dne 15. jan. 1893 in da od tega dneva teko temu zavodu na korist obresti? Saj so vendar same številke in črke in ne hieroglifi, da bi jih ne znali čitati. Kar je obrestij naprej navedeno od 15. jan. do 31. dec. 1893, in 1. jan. do 31. dec. 1894, je le dokaz, da mestna hranilnica dobiva obresti, kakor bi jih lahko dobivala, če bi ona eskomptovala onih 30.000 gld. pri kreditnem zavodu v Trstu. Tako gospodarstvo je slabo in ostane slabo, naj ga skušata oprati g. J. Hribar ali še celo rač. svetnik g. Svetek.

7. Kar se tiče besedi o g. dež. predsedniku, prevzame g. J. Hribar odgovornost, kajti mi nismo navajali nobenih pogovorov z g. dež. predsednikom.

Kake posledice ima tako poslovanje glede določil obč. reda, si g. J. Hribar kot mestni odbornik sam tolmači. On sam je grajal v javni seji bivšega župana, da samovoljno postopa, ker je potresni denar porabil v druge namene, češ obč. svet ima edini pravico določiti, kako naj se pokrije nedostatek. Kako je on grajal pri računskem zaključku mestne hranilnice letos, zakaj se ni prej ustanovila, čez 200.000 gld. bi že imeli rezervnega zaklada. To so rekriminacije, katere so isto tako resnične ko pri-tožbe dr. Gregoriča, in kar je jednemu dovoljeno, sme tudi vsak drugi storiti. Zaradi tega tudi odobravamo tako postopanje, in preverjen naj bo g. J. Hribar, da najde v tacih slučajih vedno naše priznanje.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 27. maja.

(Stavbeni red za Ljubljano — potrjen.) Z Najvišjim odlokom z dne 25. maja je cesar potrdil zakon o stavbenem redu za ljubljansko mesto. — Upamo, da se sedaj kmalu začne živahna stavbena doba v Ljubljani.

(Baron Kuhn.) ki je dne 25. t. m. umrl na gradu Strasoldo pri Gorici, je bil rojen dne 25. ju-

nija 1817 v Prostejevu ter stopil v vojaško akademijo leta 1829. Vsled spretnosti svoje se je hitro pomikal na častniški lestvi navzgor; leta 1848 je bil stotnik, leto pozneje major, 1853 podpolkovnik in 1857 polkovnik. Odlikoval se je posebno l. 1848 in 1849 na Laškem, da ga je posebno pohvalil grof Radecky. Znano je o Kuhnu, da je večkrat naravnost grajal povelja višjih generalov in s tem pripomogel do zmage n. pr. dne 6. maja 1848 pri Sveti Luciji in dne 25. julija 1848 pri Kustoci. Sam je bil izredno pogumen ter na svojo roko z manjšimi kardeli napadal sovražnika. V septembru 1849 je bil premeščen k armadi na Ogerskem. Za junaška svoja dela je bil odlikovan z mnogimi redovi in kot vitez Marije Terezije reda leta 1852 povišan v baronski stan. Leta 1859 je bil načelnik generalnemu štabu druge armade, dne 11. februarja 1860 na svojo prošnjo imenovan poveljnikom našega domačega polka št. 17. Leta 1866 je baron Kuhn kot general spretno vodil obrambo Tirolske ter bil 29. avgusta imenovan podmaršalom. Dne 4. decembra 1866 je bil imenovan imejteljem polka št. 17, dne 18. januarja 1868 vojnim ministrom ter je vpeljal občeno vojno dolžnost, preosnoval vojaške šole, generalni štab, intendanco itd. Leta 1869 je bil imenovan tajnim svetnikom, 1873 feldejcmajstrom, 1882 poveljnikom tretjega kora, dne 16. julija 1888 je bil začasno vpokojen. Baron Kuhn je v vojaških krogih veljal kot „poveljnik prihodnje vojske“, kajti kot praktični taktik je bil med najboljšimi, ako ne prvi med živečimi generali. Kot minister pod Auerpergom I., Hohenwartom in Auerpergom II. se ni pečal z notranjo politiko. Govori se, da je bil sicer odločen Nemec, a hud nasprotnik Prusom in da je vsled tega postal „nemogoč“. Bil je dober kristijan, skrben družinski oče, kot človek odkritosrčen brez bojazni, včasih celo drzen. Kot vojak pa ostane v vednem spominu v zgodovini avstrijske vojske. N. v m. p.!

(Pri porotnih obravnavah), ki so se včeraj dopoldan pričele, je stal prvi na vrsti Franc Lenarčič, doma iz Podgorice župnije sv. Jakob ob Savi. Dne 27. dec. 1895 je s kamni napadel mizarja J. Gorjanca, očeta treh nepreskrbljenih otrok, in ga tako nesrečno zadel na glavo, da je umrl za ranami 15. marca letošnjega leta. Prisodili so mu 7 let težke ječe, ker je storil svoje dejanje iz same jeze in v premissljenosti.

(Za spomenik † kanonika Jerana.) Hvaležni Horjulci za nagrobni spominek svojega nekdanjega kaplana L. Jerana 10 gld. — Č. gosp. Anton Nemec, župnik v Kokri 2 gld. — Č. gosp. Mih. Saj, župnik v Stangi 1 gld. 50 kr. — Iz Horjula 1 gld. — Nekdo 1 gld. — Č. g. Anton Zgur, župnik pri Beli cerkvi 1 gld. — Č. g. Ant. Kukulj, župnik v St. Jurji pri Kranju 2 gld. — Č. g. Fr. Kregar, župnik v Javorjah 2 gld. — Č. g. Fr. Gornik, župnik v Nevljah 2 gld. 50 kr. — Neimenovana 30 kr.

(Iz Rakeka) 26. maja: Včeraj, 25. t. m. okolu jedne ure popoldne smo tukaj opazovali velikanski lep kolobar okolu solnea, zraven njega pa je bil videti še drugi, belkast, kateri pa ni bil cel.

(Iz Rovt.) Prva bolezen oteklina na vratu tukaj še ni ponehala. Sola je bila zato zaprta le pet dni. Zdaj se je prikazala druga otročja bolezen „ošpice“, ki se pa hitro razširja po Rovtah, Petkovcu in Praprotnem brdu. — Naša posojilnica dobro napreduje. — Vožnja pošta nam je zagotovljena. — Naš kmetijski vrt ima sedaj nad 3500 cepljenih sad. dreves. Prihodnost je naša. Se železnico! Potrpimo — pride!

(Prašičja kuga) se je pokazala v podgrajski župniji. Hrvatje so tako dolgo svinje utihotapljali, da so bolezen zanesli tudi na Dolenjsko. Najbolj čudno pa je, da so zbolele svinje, ki so bile zasačene, potem tri tedne v opazovanju in na javni dražbi kupljene. Kakor se vidi, se ta bolezen ne pozna prej, dokler žival živa ne začne smrdeti.

(Zamenjavanje poštnih znamk prepovedano.) Odkar so izginili iz javnega prometa papirnati goldinarji, se je pri pošiljativah zneskov pod pet goldinarjev pogostokrat dogajalo, da je pošiljalec poslal dotični znesek v poštnih znamkah, katere je moral potem prejemnik pri poštnih uradih zamenjati za gotov denar. Sedaj se je pa izdal odlok, v katerem se poštnim uradnikom pod kaznijo prepoveduje v bodoče še zamenjavati take poštné vrednosti za gotov denar.

(Nova podoba za šolske sobe.) Na povelje načelnega ministra je izdala osrednja komisija za umetnostne in zgodovinske slike na Dunaju stensko sliko

zgodovinskih spomenikov iz Avstro-Ogerske. Ta naj-novejši učni pripomoček obsega 180 slik, ki predstavljajo raznovrstna orodja, kakoršna so rabili naši pradedje, in stane 90 kr. brez poštnih stroškov. V kratkem izide podoba tudi s slovenskim tekstom. (Popravek.) V govoru poslanca g. Povšeta naj se glasi mesto vagon pšenice, vselej v a g a n pšeni-ce, kar so čitatelji gotovo že sami spoznali iz ostalega teksta.

(Iz Prage.) 16. maja. Iz statistike, koliko nesejo hiše v Pragi, podajem: Hlavkova hiša nese 53.000 gld., hiša, kjer se nahaja „Café Français“, 43.232 gld., Platiz 37.000 gld., Slikova palača 36.800 gld., Črna roža 32.700, mestne hranilnice 31.500, pri Spinkovih 31.000 gld., najmanj nese Daliborka na Hradčinu, samo 8 gld. 40 kr. — V Taboru so obsodili 17letnega Svehlo na 5 let ječe, ki je bil že preje kot tat kaznovan. Ko ga je peljal jetničar v ječo, je grozil: „Za tako malo dobi človek toliko! A gorje vam, grdi psi, kadar pridem vën. Maščeval se bodem!“ Nadepoln mladeniček. — Na današnji praznik sv. Janeza Nepomuka se je pripeljalo sem nad 32.000 popotnikov, večidel romarjev.

(Prvi kongres avstrijskih advokatskih in notarijskih uradnikov.) Minule praznike so se sošli v Brnu zastopniki zgoraj imenovanih uradnikov, da ustanovijo podlago tesni organizaciji v zboljšanje žalostnega položaja. Vsekako potrebni osrednji odbor bode imel za svoje delovanje zelo obširno polje, le žal, da se namerava oprijeti v dosego velevažnih in nujnih zahtev načel socijalne demokracije. Zid dr. Adler jim je najboljši porok, da po tej poti ne pridejo do zaželenega cilja.

(Nagrade za mažarizacijo.) Uradno naznanilo ogerskega naučnega ministerstva poroča, da je naklonil naučni minister 100 učiteljem, ki so s posebno vnemo poučevali mažarski jezik, nagrado v znesku 50 gld. K tej vesti pa pripomnijo listi, da so bili s to svoto obdarovani samo taki učitelji, ki so predavali nemažarskim otrokom vse predmete v mažarskem jeziku. — Komentar k temu je gotovo odveč!

(Boj na avstrijsko-črnogorski meji.) Iz Dalmacije se poroča: Črnogorska čeda se je pasla na avstrijskih tleh. Naša straža jo je zavrnila. Vsled tega je nastal boj, v katerem sta bila ubita dva žandarja in nevarno ranjeni trije finančni stražniki. Črnogorska vlada je pastirje zaprla in izročila sodišču v Četinja.

(Kolumbovo jajce.) Neka švicarska občina je učiteljem prepovedala, od učencev jemati darila, pozabila pa je učiteljem plačo zvišati. Toda eden izmed njih si je znal sam pomagati, rekoč: „Jutri, dragi učenci, vam bom razlagal Kolumbovo jajce; vsak naj jedno jajce prinese v šolo, ako pa jajce nimajo doma, naj prinese masti.“

Društva.

(Občeni zbor „Dramatičnega društva“) se je vršil v soboto zvečer ob jako pičli udeležbi članov. Za jednega najvažnejših slovenskih občnih zborov bi bilo želeli dejanskega zanimanja! — Debate so bile jako živahne, sosebno debata o zaslužnem prof. Gerbiču je bila zelo zanimiva in — karakteristična. V soboto se vrši nov občni zbor, ker na prvem ni prišlo do volitve odbora. Obširnejše poročilo sledi.

Telegrami.

Dunaj, 27. maja. Cesar je vsprejel včeraj ministerska predsednika Badenija in Banffyja ter finančnega ministra Bilinskega v zasebni avdijenci.

Dunaj, 27. maja. (Poslanska zbornica.) Finančni minister je predložil načrt zakona glede triodstotnega posojila za Kranjsko v znesku jeden in pol milijona, katero se mora povrniti v 20 letnih obrokih, počenši z letom 1901. — Predsednik naznani najtoplejo zahvalo nadvojvodinje-vdove Marije Terezije za izraženo sožalje. — Posl. Kaizl, Pernerstorfer in tovariši stavijo nujne predloge glede krvavih izgredov v Dörfelu pri Libercah. Nato se je nadaljevala raz-

prava o vladni predlogi glede odpisa zemljiškega davka pri elementarnih neizgodah.

Dunaj, 27. maja. V ruski poslaniški kapeli se je vršila včeraj služba božja povodom carjevega kronanja, katere se je udeležilo več civilnih in vojaških dostojanstvenikov, mej njimi ministra Goluhovski in Badeni.

Budimpešta, 27. maja. Kardinal knez-primas Vaszary je izdal povodom smrti Karola Ludovika okrožnico na vse duhovnike svoje škofije, v kateri se spominja zaslug pokojnega nadvojvode ter naroča, da se v vseh cerkvah opravijo duhovna opravila za dušo pokojnika.

Berolin, 27. maja. Včeraj opoldne je vsprejel cesar bivšega francoskega poslanika Herbata, ki se je poslovil od njega.

Aachen, 27. maja. Mejnarnodni rudarski shod je vsprejel včeraj z 96.395 proti 26.000 glasovom predloge angleških, nemških, francoskih in belgijskih delegatov glede uvedbe osemurnega dela in popolne odprave ženskega dela v rudnikih.

Pariz, 27. maja. „Agence Havas“ poroča iz Aten: Splošna razburjenost na Kreti se je pričela v nedeljo popoldne, ko so turški vojaki usmrtili nekaj oseb. Mej njimi je bil agent grške plovne družbe in nekaj kristijanov.

Atene, 27. maja. Ministerski svet se je včeraj posvetoval o položaju na Kreti. Ministerski predsednik Delyannis je vsprejel poslanca iz Krete, katerim je obljubil, da izpolni svojo dolžnost.

Rim, 27. maja. Poslanec Imbriani je v včerajšnji seji zahteval, naj se znižajo v proračunu stroški za Afriko za 2 in pol milijona ter s tem pokaže, da vlada namerava opustiti afriško naselbino. Ministerski predsednik Rudini je pobijal njegov predlog ter izjavil, da vlada ne namerava opustiti eritrejske kolonije, marveč jo bode skušala le še bolj utrditi.

Zobobol olajšujejo

zobne kapljice lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta), katere so bile odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. c. in kr. Visokosti prejašne gospé prestolonaslednice-vdove nadvojvodinje

Štefanije.

Steklenica velja 20 kr 126 (59—14) 6

Umrli so:

25. maja. Valentin Šifrer, posestnik, 69 let, Krakovske ulice 3, plućnica.

26. maja. Janez Planko, dijak, 15 let, Tržaška cesta 24, plućnica. — Jurij Justin, čevljar, 57 let, Florjanske ulice 13 marasmus.

Tujci.

25. maja.

Pri **Stonu:** Gönitz, Müller z Dunaja. — Janežič, Kardinar iz Celja. — Manger in Fritz iz Celoveca. — Novak iz Brežic. — Skopal iz Novega Mesta. — Hertlein iz Kočevja. — Stadler iz Beljaka. — Martinčič iz Kamnika. — Matouš iz Prage. — Eeher iz Trsta. — Asta z Reke. — Filler iz Št. Ruperta. — Sonnenberg iz Čakoveca. — Baldugo iz Vicence. — Vozlir iz Dugarese.

Pri **Malléu:** Bunel, Würmsler z Dunaja. — Šbil iz Mokronoga. — Guillain iz Pariza. — Haberda iz Smihova. — Horvath iz Celoveca. — Kavallar iz Stokenbol-a. — Hajek, Neuer, Rassl iz Gradca. — Zuzak iz Blatne. — Holjač, Rot-schedl, Holjač, Eisenhuth iz Karlova. — Vestenek iz Novega Mesta. — Obereigner s Sneznika.

Pri **Lloydu:** Gantar iz Čateža. — Jare iz Braslovč. — Sušteršič, Sitar iz Toplice. — Fajdiga iz Kamnika. — Skalicky, Lichtwitz iz Novega Mesta. — Primožič iz Žirov.

Pri **Južnem kolodvoru:** Kukec iz Žalca. — Pogorele iz Volšperga. — Schettina iz Gradca. — Pokorni iz Čateža.

Pri **avstrijskem caru:** Pregrad iz Sarajeva. — Ogrin iz Gorice.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
26	9. zvečer	736 0	15 9	sl. vzh.	oblačno	
27	7. zjutraj	737 0	15 4	sl. svzh.	skoro obl.	0 0
	2. popol.	736 5	22 5	sr. vzjvz.	"	
Srednja včerajšnja temperatura 15 8° in za 0 4° nad normalom.						

Tržne cene v Ljubljani

dné 27. maja.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	7 80	Špeh povejen, kgr.	— 66
Rež,	7 20	Surovo maslo,	— 75
Ječmen,	6 50	Jajce, jedno,	— 2
Oves,	7 —	Mleko, liter,	— 10
Ajda,	7 50	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso,	7 —	Telečje	— 60
Koruza,	5 50	Svinjsko	— 70
Krompir,	3 —	Koštrunovo	— 40
Leca, hktl.	10 —	Piščanec	— 59
Grah,	10 —	Golob	— 18
Fizol,	10 —	Seno, 100 kgr.	2 10
Maslo, kgr.	— 94	Slama, 100	2 20
Mast,	— 65	Drva trda, 4 kub.m.	6 25
Špeh svež,	— 62	" mehka, 4 " "	4 60

Eksekutivne dražbe.

Alojzija Lavrenčiča iz Postojne zemljišča in posestne užitninske pravice dné 29. maja, 16. in 30. junija v Postojni. Franceta Poženela s Predgriz nepremakljivo posestvo (1872 gld. 50 kr.), terjatev 40 gld., dné 30. maja in 4. julija v Idriji.

Josipa Sparovitz-a iz Ljubljane zlatnina, srebrnina in prodajalnično orodje (2560 gld. 17 kr.) dné 1. junija in 15. junija v Ljubljani.

Valentina Kunaverja iz Ljubljane tri krave (200 gl.), terjatev 64 gld. 25 kr., dné 1. junija in 15. junija v Ljubljani.

Matevža Znidarčiča s Sv. Gore zemljišča dné 1. junija in 1. julija v Ložu.

Mihe Franka iz Bitinje nepremakljivo posestvo (1010 gl.), terjatev 50 gld., in

Ivana Valenčiča s Kilovč zemljišča (35.675 gld.) dné 1. junija in 3. julija v Ilir. Bistrici.

Janeza Jermana iz Zabukovja zemljišča 50 gld.) dné 3. junija in 8. julija v Mokronogu.

Antona Slaveca iz Knežaka nepremakljivo posestvo s pritliklinami (615 gld.), terjatev 22 gld. 68 kr., dné 1. junija in 3. julija v Ilir. Bistrici.

Frana in Marije Habiš iz Ljubljane nepremakljivo posestvo (95 gld. 40 kr.), terjatev 121 gld. 59 1/2 kr., dné 1. jun. in 6. julija v Ljubljani.

Jožefa Stembergerja z Vrbovega posestvo (1260 gld.) s pritliklino (80 gld.) dné 1. junija in 3. julija v Ilir. Bistrici.

Janeza Laha z Gradiškega zemljišča s pritliklinami dné 1. junija in 1. julija v Ložu.

Martina Matjana iz Kostanja nepremakljivo posestvo (915 gld.), terjatev 49 gld. 1 kr., dné 2. junija in 3. julija v Kamniku.

Izprehodne palice,

319 30-25

keglji, lignum-sanctum kroglice, vozički za otroke, canjice za potovanje, ariston-glasba, škatlice z glasbo, krožniki za kruh z napisom, razpela itd. itd. priporoča lepo narejene iz trpežnega blaga po nizki ceni

FR. STAMPFEL v Ljubljani, Kongresni trg (Tonhalle).

Služba cerkovnika in organista

oddá se precej. 391 3—8

Župni urad v Bukovšici pri Selcih.

Zanesljivo pristno

istrijsansko vino

belo, črno in rudeče

je v večjih množinah — od 56 litrov in višje — na prodaj. — Priporočam je zlasti prečastiti duhovščini za uporabo pri presv. daritvi.

Anton Kunstek, trgovec

376 3—3

v Št. Vidu pri Zatičini.

Naznanila (anonce)

za poljubne tu- in inozemske časnike, strokovne liste, koledarje itd. preskrbuje najtočnejše in najcenejše že nad 38 let na dobrem glasu delujoči prvi avstr. naznanilni zavod

A. Oppelikov naslednik

Anton Oppelik,

Dunaj I., Grünangergasse št. 12.

Najnovější časniški in koledarski katalog in tudi proračuni na željo zastoj.

Menjalnica bančnega zavoda

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz

Nr. 11, Parterre.

Schelhammer & Schattera

Najbolje priporočena za preskrbljenje vseh v kurzem listu zaznamovanih tonic in vrednostij

Cement, železniške šine, traverze,

vsakovrstno železo za vezi, strešni papir, cinkasti in pocinkano ploščevino, storje za obijanje stropov, samokolnice, vsakovrstno kovanje za okna in vrata, sploh vse, kar se pri stavbah potrebuje,

priporoča po zelo znižanih cenah

Andrej Druškovič, trgovec z železnino
Glavni trg 9/10. Ljubljana. Glavni trg 9/10.

Najboljše, svetovno
črnilo za čevlje!

Kdor hoče imeti svoje
obuvalo lepo temno-črno se
lesketajoče in si je želi
ohraniti trpežno, kupi naj
odino le

Fernolendtovo
črnilo za čevlje

c. kr. priv. tovarne,
ustanovljene
leta 1832 na Dunaji.

Povsod v zalogi.

Radi premnogih malovrednih ponarejanj pazi naj
se natančno na moje ime: **St. Fernolendt**.

Priporočam tudi ličilo za čevlje, snov za ohranitev usnja, univerzalno nepremočno mazilo. Vsakovrstne tinte, svitla naravna crme za svitlo usnjato obuvalo in pisni pečatni vosek. 33 52-20

Zavod
34 za 26-10
umetnost
slikarij
na
steklo
B. Škarda
v Brnu.

Specijaliteta:
Izdelovanje cerkvenih oken.

Sedemkrat odlikovan.

Ceniki zastoj
in franko.

Katalogi na upogled

Ne trajte tuje bobove kave,
ki nima nič redilnega!

Kdor pa vzame 2/3 prave

Kneippove
sladne kave,

a v rudečih zavitkih

s tu pristavljeno varstveno znamko, in 145 24-9

Oelz-ove kave,

dobi odlično, redilno in dober kup kavino pijačo.

Na prodaj je povsod. 23 12-3

Peter Žerovnik

v Kamniku, Velike ulice hiš. št. 18
(pri „Sokolu“)

priporoča svojo gostilno p. n. ob-
cinstvu v mnogobrojni obisk.

Dobi se izobno dolensko in goriško vino,
okusna hrana in tudi prenočišča, vse po naj-
nižji ceni. 392 3-2

Kovert s firmo

vizitnice in
trgovske račune
priporoča

Katol. tiskarna
v Ljubljani.

Razpis.

**Dražba za zgradbo nove farne cerkve
v Vodichah**

se z ozirom na pismene ponudbe in po odbitku tlake na 43.093 gld. 84 kr.
proračunjena stavbena dela odloči

na dan 10. junija 1896

ob 12. uri popoldne, ter se vabijo stavbeniki, kateri se za stavbo zanimajo,
da do tega dne njihove pismene ponudbe z varščino od 2200 gld. pri pod-
pisanem župnišču vložijo.

Vsa tehnična sredstva morejo se ogledati v župniji.

Župnija v Vodichah (pošta Smlednik),
dné 26. maja 1896.

Simon Žužek,
župnik.

Velika zaloga stavbinskega materijala.

F.P. VIDIC & Comp. v Ljubljani

ponujajo po najnižjih cenah

Zarezane strešnike (Strangfalzriegel), najboljše in najceneje kritje streh.

Lončene peči in štedilna ognjišča iz lastne tovarne, kakor tudi

Česke peči.

Nastavke za dimnike in

(Steinzeug) za vodovode, stranišča itd.

cevi iz kamenine.

Šamotne ali mozaik plošče in plošče iz Portland-cementa za tlakanje

Roman-Cement.

Portland-Cement iz tovarne na Dovjem.

Ognju protivno opeko in plošče.

Strešno lepnico (Dachpappe) ter vse v stavbinsko stroko

Trstne storje in karbolinej.

Najnižje cene.

(265 30-16)

Ravnokar je izšel

IX. zvezek

Kalan: Povesti.

Cena 20 kr., po pošti 23 kr.

Dobiva se v **Katoliški Bukvarni in Tiskarni.**
Dobé se tudi še vsi zvezki razven prvega in drugega.

Dunajska borza.

Dne 27. maja.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 30 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 30 "
Avstrijska zlata renta 4%	122 " 40 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 " — "
Avstrijska zlata renta 4%	122 " 25 "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	98 " 80 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	949 " — "
Kreditne delnice, 160 gld.	345 " 25 "
London vista	120 " — "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 " 70 "
20 mark	11 " 75 "
20 frankov (napoleonor)	9 " 51 1/2 "
Italijanski bankovci	44 " 57 1/2 "
C. kr. cekini	5 " 65 "

Dne 26. maja.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	144 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	155 " — "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	194 " — "
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 " — "
Tisine srečke 4%, 100 gld.	137 " — "
Dunavske vravnave srečke 5%	125 " 50 "
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	107 " 25 "
Posojilo goriškega mesta	112 " — "
4% kranjsko deželno posojilo	98 " 50 "
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 " 25 "
Prioritetne obveznice državne železnice	221 " 50 "
" južne železnice 3%	166 " 75 "
" južne železnice 5%	129 " — "
" dolenskih železnice 4%	99 " 15 "

Kreditne srečke, 100 gld.	196 gld. 25 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	139 " — "
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	17 " 50 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	24 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	69 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	70 " — "
Waldsteinove srečke, 20 gld.	61 " — "
Ljubljanske srečke	22 " 75 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	152 " 50 "
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3385 " — "
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	403 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	91 " 50 "
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	61 " — "
Montanska družba avstr. plan.	77 " 30 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	156 " — "
Papirnih rubljev 100	127 " 50 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri šrebanjih, pri izžrebanju
najmanjšega dobitka.
Kulatna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.